

WOJSKO POLSKIE

W

MIĘDZYNARODOWYCH

MISJACH POKOJOWYCH

Jednym z ważniejszych problemów bezpieczeństwa narodowego po zakończeniu II wojny światowej było niedopuszczenie do rozprzestrzenienia się wybuchających w różnych rejonach świata konfliktów lokalnych. Podejmowane w tym celu działania ONZ oraz innych organizacji (NATO, Unia Europejska) sprowadziły się do organizowania misji pokojowych o różnym charakterze. Misje pokojowe są sposobem pomocy krajom dotkniętym konfliktem poprzez stworzenie warunków do trwałego pokoju.

Polska uczestniczy w misjach pokojowych i stabilizacyjnych poza granicami kraju od 1953 r. W latach 1953-2010 w 84 misjach wzięło udział ok. 96,2 tys. polskich żołnierzy i cywilnych pracowników wojska.

Misje te prowadzone były głównie pod auspicjami ONZ, NATO i UE. Żołnierze polscy pełnili lub pełnią misje w najbardziej zapalnych rejonach konfliktów w Afryce, Azji, Europie i na Bliskim Wschodzie.

Po raz pierwszy Polska weszła w układ komisji nadzorującej rozbrojenie Półw. Koreańskiego po zakończeniu wojny koreańskiej (w 1953 r.). Jednak udział naszego kraju ograniczał się wyłącznie do wystania obserwatorów.

Dopiero w okresie odprężenia w stosunkach międzynarodowych w 1973 r. Polska została zaproszona do wystania swej jednostki na Bliski Wschód. Nasi żołnierze, jako pierwsi z grupy państw Układu Warszawskiego, założyli błękitne berety. Pierwszą misją na Bliskim Wschodzie był UNEF II na Półwyspie Synaj, a drugą UNDOF na Wzgórzach Golan. Polskie kontyngenty specjalizowały się wtedy w zadaniach logistycznych.

Misja UNTAG przeprowadzona została na terytorium Afryki, w Namibii w latach 1989-90. Polska wystawiła wówczas batalion logistyczny POLLOG, który nadzorował składy magazynowe i zapewniał wsparcie logistyczne.

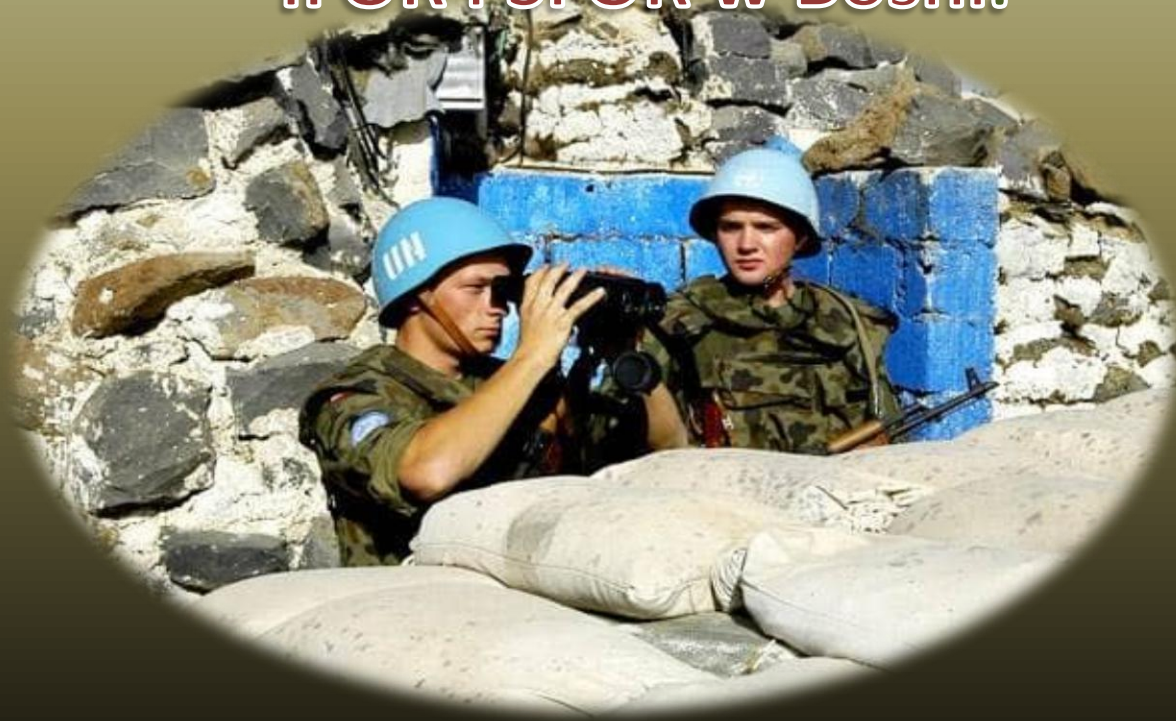

Od roku 1992 Wojsko Polskie brało udział w misjach pokojowych w Kambodży (UNTAC) i w Libanie (UNIFIL). Łącznie zginęło wtedy 12 żołnierzy polskich.

Lata 90-te XX wieku przyniosły istotne zmiany co do udziału Polski w misjach pokojowych i stabilizacyjnych. Wojsko Polskie zaczęło wystawiać jednostki o charakterze operacyjnym, a nie tylko logistycznym. Wzrosła ranga naszego kraju wśród państw uczestniczących w tych operacjach. W latach 2006-2007 rozpoczęły się misje pokojowe zorganizowane przez UE w Kongo i Republice Czadu.

Nowym etapem zaangażowania Polski w misje ONZ był udział w zapewnieniu pokoju w Jugosławii. W misji stabilizacyjnej UNPROFOR (1992-95) Polska wystawiła batalion operacyjny liczący 893 żołnierzy. Misja UNCRO przeprowadzona została na terenie Chorwacji, a IFOR i SFOR w Bośni.

Pomoc humanitarna

W roku 1999 odbyły się misje stabilizacyjne w Albanii i Kosowie. Zadaniem żołnierzy polskich była między innymi ochrona stanowisk dowodzenia, konwojów, patrolowanie granic.

Zupełnie nowy zakres zaangażowania w operacje pokojowe nastąpił po roku 2001, co było związane z międzynarodowym terroryzmem. Przykładowe misje to: MND/CS w Iraku i ISAF w Afganistanie.

Dziś Polska nie uczestniczy w misjach pokojowych ONZ. Zaangażowała się bowiem w misje organizowane przez NATO i wysyła znacznie mniejsze grupy swoich żołnierzy i osób cywilnych. Obecnie mamy swoich przedstawicieli m. in. w Kosowie, Południowym Sudanie i Kongo.

Opracowała: Karolina Domoń
Klasa 7c
SP nr 8
im. Wojska Polskiego w Kielcach